

пак в този момент приоритетите на Русия за оказване на пряка материална помощ са насочени към бушуващото гръцко въстание на остров Крит. За оказване на помощ на южнославянските народи руската дипломатия препоръчва създаване на един балкански съюз, обединителен център на който да бъде Сърбия. Русия отпуска на Сърбия материална помощ, която трябва да бъде разпределена от нея между нуждаещите се народи от балканския съюз.

Дори руският посланик в Цариград Н. Игнатиев, благосклонен към освободителните борби на балканските народи, не подкрепял идеята за самостоятелно въстаническо движение на българите, считайки ги за "суров материал, без достатъчно кадри за образуване на самостоятелно княжество".²⁵ Независимо от това през 1867 г. той имал намерение да се предизвика политическо движение в българските земи с ясна и конкретна цел. През пролетта на тази година френският и руският кабинет излезли с проекти за реформи за подобряване положението на християнските поданици на Османската империя. Високата порта отхвърлила проектите с мотивировката, че нейните поданици са доволни от своето положение и затова не са необходими реформени актове. Така Игнатиев стига до идеята за предизвикване на въстание сред българското население, което да опровергае това твърдение на Високата порта. Той дал средства за въоръжаване на малка чета в Стара планина.²⁶ От друга страна, на руския вицеконсул в Пловдив Н. Геров сигурно е наредено от Игнатиев да убеди букурещките българи да работят за изпращане на няколко чети със същата цел. Това се разбира от писмо на Геров до П. Стремоухов от 9 декември 1867 г., в което той разказва за мисията си в Букурещ през пролетта на тази година. След като са изпратени няколко младежи да съставят чети в Балкана "със денежнимъ пособиемъ от Его Превосходительства, ... я поехаль в Букарестъ и, согласно с поручениямъ Г. Посла, убедил и тамошних Болгаръ послать и оттуда в Болгарию некоторыя банды".²⁷ Това внушение е направено малко преди 5 април 1867 г., когато на съвещание на Добродетелната дружина с представители на българската емиграция в няколко румънски градове и Одеса се стига до решението за изпращане на чети в българските земи.

Точно тук е пресечната точка в политическите намерения на различните крила в българското освободително движение през 1867 г. Тясно ангажирани с подготовката на четите, Хитов и Балкански били наясно с финансовите трудности за развоя на делото. Това ги кара да се обърнат за подкрепа към членовете на Добродетелната дружина. Тъй като Хитов не се познавал със "старите", връзката с тях щял да осъществи Н. Балкански.²⁸ За да сполучат в своите искания, те представили пред дейците от Добродетелната дружина, че са се скарали с Раковски и молбата за помощ е тяхна собствена инициатива. Това в литературата се обяснява с разнобоя между Раковски и "старите" по принципни въпроси на българското освободително движение.²⁹

В писмо от 24.III.1867 г. М. Бенли вика Н. Балкански да се яви незабавно в Букурещ, като вземе със себе си и войводата Панайот. На Благовещение, 25.III., в дома на Бенли в Букурещ Хитов и Балкански се срещат със "старите". Балкански им